

SYLABUS

Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	Pedagogika				
2. Nazwa przedmiotu	Psychologia rozwoju dziecka				
3. Kod przedmiotu	II Ped. D6.1				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	obowiązkowy				
5. Poziom studiów	II				
6. Rok studiów	I				
7. Semestr	I				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	5
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	15 (4kno)
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	4				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Monika Filipiak, dr, prof. WSH				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Zaawansowana wiedza z zakresu psychologii ogólnej oraz psychologii rozwaju człowieka				

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Przekazanie pogłębionej wiedzy z zakresu psychologii rozwoju dziecka
C2	Przekazanie rozszerzonej i pogłębionej wiedzy na temat wybranych teorii rozwoju człowieka
C3	Przygotowanie do wnikliwego i pogłębionego rozumienia procesów rozwojowych dziecka i poznania jego możliwości psychomotorycznych na danym etapie rozwoju
C4	Wykształcenie w pogłębionym stopniu umiejętności związanej z rozpoznawaniem zagrożeń rozwoju dziecka na różnych etapach
C5	Kształtowanie pogłębionych umiejętności integrowania zdobytej wiedzy teoretycznej w pracy pedagogicznej

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studentów w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Student zna na poziomie pogłębionym terminologię używaną w psychologii oraz dziedzinach pokrewnych w zakresie rozwoju dziecka	W	C1
EU2	Student posiada rozszerzoną i pogłębioną wiedzę na temat etapów rozwoju dziecka (w tym mowy), zna i rozumie w pogłębionym stopniu wczesne uwarunkowania rozwoju	W	C2, C3

EU3	Student posiada pogłębione umiejętności rozpoznawania przyczyn zaburzeń rozwoju dziecka, ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń rozwoju mowy	U	C4
EU4	Student w pogłębionym stopniu potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii rozwoju dziecka w celu analizy złożonych problemów w pracy pedagogicznej	U	C5

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Pojęcie rozwoju, zmiana a rozwój i cechy rozwoju	W, ćw	EU1
TK2	Czynniki i mechanizmy rozwoju dziecka	W, ćw	EU1, EU2
TK3	Rozwój w okresie prenatalnym	ćw	EU1, EU2, EU3
TK4	Rozwój dziecka w okresie niemowlęcym i poniemowlęcym	ćw	EU1, EU2, EU3, EU4
TK5	Rozwój dziecka w okresie przedszkolnym	ćw	EU1, EU2, EU3, EU4
TK6	Rozwój dziecka w młodszym wieku szkolnym	ćw	EU1, EU2, EU3, EU4
TK7	Problemy rozwojowe okresu dorastania	ćw	EU1, EU2, EU3, EU4
TK8	Wybrane koncepcje rozwoju człowieka	w	EU2

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<p>Bee, H. Psychologia rozwoju człowieka, Zysk i S-ka Wydawnictwo, Poznań 2004</p> <p>Birch, A., Malim, T. Psychologia rozwojowa w zarysie: od niemowlęstwa do dorosłości, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2001</p> <p>Brzezińska, A. Społeczna psychologia rozwoju, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, 2007.</p> <p>Vasta, R., Psychologia dziecka, Warszawa 2004, Państwowe Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.</p> <p>Piaget J., Mowa i myślenie dziecka, Warszawa 2005, Wyd. Naukowe PWN.</p> <p>Piaget J., Studia z psychologii dziecka, Warszawa 2006, Wyd. Naukowe PWN.</p> <p>Piaget, J. Inhelder, B. 1996. Psychologia dziecka. Wrocław: Wydawnictwo Siedmioróg.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>Czarnecki, K., Psychologia rozwojowa, osobowości i zachowania człowieka: dla studentów pedagogiki wyższych szkół zawodowych, Oficyna Wydawnicza "Humanitas", Sosnowiec 2007</p> <p>Erikson, E.H. 2000. Dzieciństwo i społeczeństwo. Poznań: Dom wydawniczy REBIS.</p> <p>Harwas – Napierała, B. Trempała, J. Psychologia rozwoju człowieka. Warszawa 2000: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>Harwas-Napierała, B., Trempała J., Psychologia rozwoju człowieka, Tom 2 i 3, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004 i 2005,</p> <p>Przetacznik-Gierowska, M., Tyszkowa M., Psychologia rozwoju człowieka, Tom 1, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005</p>

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	D - poziom przygotowania studentów do zajęć – opracowanie wybranych zagadnień na podstawie wskazanej literatury oraz ich przedstawienie na forum grupy – prezentacja

	(kryteria zaliczenia: znajomość literatury przedmiotu, wykorzystanie różnych środków dydaktycznych, sposób przedstawienia zagadnienia)
Formujące	F – dyskusja, aktywność
Podsumowujące	P - zaliczenie na ocenę (prezentacja) - ćwiczenia, egzamin pisemny – test z treści wykładowych

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy(D, F, P)i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1, TK2, TK3, TK4, TK5, TK6, TK7	F, P
EU2	TK2, TK3, TK4, TK5, TK6, TK7, TK8	D, F, P
EU3	TK3, TK4, TK5, TK6, TK7	D, F, P
EU4	TK4, TK5, TK6, TK7	D, F, P

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_II_W01, PED_II_W02
EU2	PED_II_W01, PED_II_W02, PED_II_W06, PED_II_W13
EU3	PED_II_U02
EU4	PED_II_U02

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na
---------------------------	--------------------------

	zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studentastudiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	20
Samodzielna praca studenta	80
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.

WSH Leszno